

The implementation of the national plan of the indicative diversification planning concerns Azerbaijan's economic security, while the country evaluates its own resources and expenses.

Abstract. As an Observer at World Trade Organization, the Republic of Azerbaijan, while taking into account the errors of some other countries during their WTO participation, drawing conclusions from that action's negative impact for the country's economic development, admits that joining WTO at the present moment will deteriorate the country's economy and stagger its economic security. In this respect, in order to achieve full membership in the international trade, the government of the Republic of Azerbaijan has adopted the national strategic road map, which is focused on the economic diversification and taking up the challenges associated with the reduction of prices for energy resources.

Bibliography:

1. Online resources. Opinions of experts, analysts, representatives of the Milli Majlis (Parliament) regarding the accession of Azerbaijan to WTO.
2. Decree of the President of the Republic of Azerbaijan approved on December 6, 2016.

*Алікперова Л.Т., студентка,
Черевко О. В., д.е.н., професор,
професор кафедри менеджменту та економічної безпеки,
Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького*

ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА РЕГІОНУ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

На рівні регіону глобалізація проявляється за допомогою таких явищ, як: інтернаціоналізація великої кількості процесів в господарській та виробничій сфері; забезпечення створення більш ефективних форм господарської діяльності; перетворення виробництва в нові ринки; доступність характерного поширення вільної інформації, технологій та знань зі світового інформаційного простору тощо.

Наслідком розвитку нового типу економічних зв'язків є ринкові перетворення, які мають на меті зменшення виробничих витрат та збільшення прибутку, поглиблюючи міжнародний поділ праці та рух капіталу в усіх його можливих формах [5].

Зі зміною міжгалузевих та внутрішньогалузевих відносин, в наслідок нових форм конкурентної боротьби, посилюється зовнішній вплив на політичну та економічну систему. Як наслідок – можливість протистояння дестабілізуючих чинників знизилася. Ці зміни можуть стати фатальними та призведуть до структурних перетворень, соціального та екологічного зниження стандартів, та нераціонального використання можливостей. Але в сприяє посиленню негативних процесів в суспільстві та міграції народонаселення. Так у статті Є.В. Дронь [3, с.77] йдеться про міграцію так би мовити «дифузійного типу», яка характеризується відтоком кваліфікованого працездатного населення, що особливо характерно для окремих регіонів України.

Для формування продуктивного управлінського рішення та створення належного рівня безпеки, потрібно заздалегідь розпізнавати суть та наслідки

нових факторів. Ризик побудови незбалансованих підходів до управління державним та, як наслідок, регіональним розвитком, виник через невміння сприймати нові тенденції.

Маючи на меті забезпечення сприятливого рівня економічної безпеки, та оберігаючи національні інтереси, держава здійснює міри регулювання прояву ідентифікованих явищ всіма можливими способами. Держава має значні важелі впливу, які виникають на базі ринкових та директивних принципів управління. Та варто зауважити, що її структурні елементи, по різному реагують на впроваджені заходи.

Суттєва проблема виникає з аналізу праць всіх фахівців у данному напрямку. Так в доповіді А.І. Сухоруков та Ю.М. Харазішвілі [4, с.26] зазначають: «на сьогоднішній день однією з основних загроз економічній безпеці є розрив у рівнях соціально-економічного розвитку регіонів України».

Саме тому, виникає особлива потреба в доопрацюванні принципів побудови регіональної політики, яка забезпечувала через стабільний розвиток регіонів економічну безпеку держави в цілому. Мається на увазі, надання виключних преференцій окремим адміністративно-територіальним одиницям. До прикладу, В.К. Євдокименко [1, с.105] висловлює цікава думка: «з метою послаблення міжрегіональних диспропорцій та розвитку депресивних регіонів необхідне досягнення територіальної справедливості в оподаткуванні. Пріоритетною у забезпеченні такої справедливості має бути підтримка сильних регіонів, які віддають у державний бюджет левову частку своїх надходжень, а не про проведення вирівнювання соціально-економічного розвитку регіонів, оскільки обмеження бюджетної спроможності може призвести до вирівнювання всіх у бідності».

Одночасно А.І. Сухоруков [2, с.385] зазначає: «...територіальні диспропорції дуже стійкі. Навіть за спрямування в відсталі регіони значної фінансової підтримки протягом тривалого періоду ці завдання не вдається повністю вирішити. До того ж зменшення такої підтримки часто спричинює деградацію, погіршення ситуації в регіоні, якщо тут не створено потужної конкурентоспроможної господарської системи».

Розглядаючи завдання розміщення продуктивних сил та регіональної політики держави, варто звернути увагу на те, що завдання забезпечення стабільності шляхом створення сприятливого соціально-економічного середовища та політико-правового є основними в її спрямуванні. Сприятливими умовами для використання даних ресурсів є налагодження міжрегіональних зв'язків в системі держави та створення передумов для високого соціально-економічного розвитку усіх регіонів [5].

Отже, на нашу думку, процеси породжені глобальними змінами відбуваються ефективно та динамічно. Не відбулося створення правових, методичних та організаційних основ управління регіоном. Саме тому виник ризик сповільнення темпів економічного розвитку та виникнення негативних структурних перетворень економічної системи, яка несе в собі загрозу зниження економічної безпеки як на державному так і на регіональному рівнях.

З метою поліпшення якості життя населення та забезпечення стабільності функціонування економічних систем усіх рівнів, трансформація економічних відносин під впливом глобалізаційних процесів сформувала потребу в створенні сучасної регіональної політики, яка врахує соціально-економічні та виробничі ресурси окремо взятих регіонів, та інфраструктуру його систем та зовнішніх економічних зв'язків.

Список використаних джерел:

1. Євдокименко В.К. Функції регіонального управління економікою: глобалізаційний вимір : [монографія] / В.К. Євдокименко. – Чернівці : Прут, 2006. – 272с.
2. Система економічної безпеки держави / Під заг. ред. д.е.н., проф. Сухорукова А.І. / Національний інститут проблем міжнародної безпеки при РНБО України. – К. : ВД «Стилос», 2009. – 685 с.
3. Дронь Є.В. Трудова міграція в Україні: соціально-економічні наслідки / Є.В. Дронь // Формування ринкової економіки: зб. наук. праць. – Спец. вип.: у 3 т. Соціально-трудові відносини : теорія та практика. – К.КНЕУ, 2010. – С. 75–84.
4. Ефективність соціально-економічного розвитку та економічна безпека регіону (на прикладі Закарпатської області); аналіт. доп. / А.І. Сухоруков, Ю.М. Харазішвілі. – К.: НІСД, 2013. – 32 с.
5. Дронь Є.В. Економічна безпека регіону в умовах глобалізації [Електронний ресурс] / Є.В. Дронь // Режим доступу : <http://www.m.nayka.com.ua/?op=1&j=efektyvna-ekonomika&s=ua&z=2253>

Бегей М.В., аспірант,

Львівський державний університет внутрішніх справ

ФОРМУВАННЯ СИСТЕМНОЇ МОДЕЛІ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ЛІСОГОСПОДАРСЬКОГО ПІДПРИЄМСТВА

Будь-яка система об'єктивна і водночас суб'єктивна з погляду вибору меж системи та її елементів. Одному й тому ж самому об'єктивному процесу дослідник може поставити у відповідність різні системи. Моделі, побудовані із застосуванням системного підходу, отримали назву системних моделей [1].

Системний підхід дозволяє формувати систему економічної безпеки як цілісний соціальний організм, не концентруючи уваги на окремих її підсистемах та елементах. Бо навіть найкраще функціонування окремих із них ще не гарантує ефективного функціонування всієї системи в цілому, оскільки завжди існує взаємодія між її складовими.

Під моделлю розуміють відображення будь-яким способом процесів, які відбуваються в реальному об'єкті або зразок, макет конструкції чого-небудь, відтворений у зменшеному або збільшеному вигляді [2, с. 10]. Тобто це результат конструювання на рівні свідомості процесів або якогось предмету у формі моделі [3].

Формуючи системну модель економічної безпеки лісогосподарського підприємства необхідно брати до уваги загальну, тобто притаманну для будь-яких систем, сутнісну характеристику. Вона зводиться до такого: будь-яка реальна система у продовж життєдіяльності функціонує в умовах ієрархії підсистем, впливу зовнішнього середовища, який часто має дестабілізуючий характер, у